

RENDRHAGYÓ BESZÁMOLÓ LÁTSZÓLAG LONDONBÓL

Allergológus kongresszus a pandémia árnyékában SAJÁT KERTBŐL, SZALMAKALAPBAN

Az Európai Allergológiai és Klinikai Immunológiai Akadémia (European Academy of Allergy and Clinical Immunology, EAACI) 2019-ben Lisszabonban rendezett kongresszusának végén London kapta a következő kongresszus rendezési jogát. 2020 a brit kollégák évének ígérkezett. A pandémia azonban – mint egyéb sok mást is – megváltoztatta a terveket: az eredetileg a kongresszus helyszínének kijelölt ExCeL rendezvényközpontot a brit egészségügyi miniszter, *Matt Hancock* március 24-n történt bejelentésének megfelelően ideiglenes sürgősségi ellátó helynek rendezték be.

Az addigi homályos utalások az EAACI hírlevelekben arról, hogy a szervezőbizottság figyelemmel kíséri az eseményeket, egyszerre megváltoztak, és a kommunikáció már a virtuális rendezvény szervezéséről szólt. Izgalmas feladat lehetett az első digitális EAACI kongresszus kigondolása és létrehozása. Egy hagyományos EAACI kongresszuson átlagosan 6-8000 résztvevő van jelen – élőben, a szombati nyitónappal együtt öt napig tart, legalább öt szekció fut párhuzamosan. A hatalmas kiállítóterben rengeteg gyógyszerceg és eszközgyártó mutatja be a termékeit, és mindezekon túl még egy közgyűlést is tartanak hétfőn reggel a tagok számára, ami a különböző tisztségviselők beszámolóinak megvitatásával és szavazási procedúrákkal is együtt jár.

Aki járt már az EAACI éves nagy rendezvényén, tudja, milyen különleges érzés élőben hallgatni a legnagyobbakat, tanulni a kiváló összefoglalókból, meglepődni tabudöntőgető állításokon, és együtt lélegezni a világ legkülönbözőbb helyeiről érkező, de mégis közös érdeklődéssel bíró kollégákkal. Ezt az érzést egy digitális kongresszus biztosan nem tudja átadni, gondoltam a rendezvény előtt.

A szervezők szerencsére nem voltak ennyire kishitűek! Azok a virtuális tudományos rendezvények, amikre azóta volt szerencsém regisztr-

asztma kihívásai címmel. A három nap alatt három „keynote” előadás, kilenc élőben közvetített és moderált tudományos, valamint 12 cégszponzorált szimpózium zajlott, összesen 79 előadással. Mindezek mellett még hasonló számú, előre rögzített előadásból is lehetett válogatni. A digitalizáció egyik legnagyobb előnye, hogy a hivatalos résztvevők a kongresszus végétől számított 180 napon át minden előadást és posztert elérhetnek.

Az esti ünnepélyes megnyitón (amit persze ugyanabban a kerti székben ülve hallgattam végig, mint az ezt megelőző és követő előadásokat) *Mark Jutel*, az EAACI elnöke üdvözölte a virtuális résztvevőket. Elmondta, hogy a kongresszus vezérgondolata – Bridging innovations into allergy and asthma prevention – 130 előadót, több mint 200 absztraktot és több mint 5 000 résztvevőt vonzott.

Mohamed Shamji, a kongresszus szervezőbizottságának elnöke házigazdaként köszöntötte a résztvevőket. Részletezte, hogy megpróbáltak egy olyan platformot létrehozni, mely lehetővé teszi a kapcsolattartást az előadókkal, a kiállító cégekkel és a hallgatókkal egymás között egyaránt. Valószínűnek tartja, hogy a mostani első digitális EAACI kongresszus után következők – ha nem is teljes mértékben, de legalább részben – tartalmazni fognak online elemeket, és úgynevezett hibrid rendezvények lesznek. Az est fénypontjának számított a Nobel-díjas cambridge-i professzor, *Sir Gregory Winter* előadása arról az útról, amelyet a monoklonális antitestek a felfedezésüktől (amiben tevékeny szerepet játszott a szerző) a modern

rálni (WAO, AAAAI) egy erre célra megszerkesztett webhelyről elérhető digitális könyvtárhoz hasonlítottak. Természetesen kiváló előadásokat lehetett elérni, köztük élő és rögzített módúakat is (utóbbiakat még hónapokon át), de ezek a kongresszusi érzést nem tudták átadni. Ellentétben az EAACI digitális platformjával.

Az EAACI kongresszus weboldala csak az első szimpózium előtt, június 6-án reggel vált elérhetővé. Már a nyitóoldalon érzékelhető volt, hogy a szervezők és az oldal létrehozói nagyon ügyeltek arra, hogy átadjanak valamit azokból az érzésekből, amik egy ilyen rendezvényen elkapják a résztvevőket. A weboldal beszippantotta a látogatót, és nem is engedte el a zárórendezvényig. Körbenézni persze ekkor idő hiányában még nem lehetett, mert szinte egyből kezdődött az első blokk, a súlyos

orvostudományban jelenleg betöltött szerepükig bejártak. *Peter Openshaw* (Imperial College London) aktualitásként a légúti gyulladás és a koronavírus kapcsolatáról beszélt a jelenlegi pandémia kapcsán. Zárásként *Mark Jutel* – az asztma, az allergia és a COVID19 összefüggéseit elemezve – az allergén immunterápia és a biológiai terápia folytatását javasolta a világjárvány időszakában is. Felfüggesztésüket csak koronavírus-pozitív esetekben javasolta.

A digitális szünetekben végigszörfölhettünk a kongresszus nyitóoldalán kínált számtalan lehetőségen. A kiállítóterembe belépve a hét alapító szponzor és nyolc egyéb kiállító virtuális terében találta magát a látogató. Színvonalas kiadványokat tölthettünk le, videókat nézhetünk, és chatelni is tudtunk a kiállítók képviselőivel. Nagyon kényelmes módja volt ez a kapcsolatok építésének. Az élő kongresszusokon nagy sikert arató EAACI sátor digitalizált formában természetesen itt is végigjárható volt. Ha valaki még csak most ismerkedett az EAACI-val, akkor nagyon részletes és nagyon jó benyomásokat szerezhetett. Minden megtalálható volt itt, amit erről a szervezetről tudni érdemes.

Mint minden kongresszuson, itt is a poszter szekció jelentette a legizgalmasabb részt, ahol több mint 200 tudományos munka volt megtekinthető. Hazánkat *Balla Zsuzsanna és mtsai.* (Zsilinszky Zsuzsanna, András Noémi, Kóhalmi Kinga, Varga Lilian, Farkas Henriette) magas színvonalú munkája (A complement tesztelés fontossága az angiotenzin-konvertáló enzim inhibitorok okozta szerzett angioedemában; The importance of complement testing in acquired angioedema due to angiotensin-converting enzyme inhibitors), *Balogh Ádám és mtsai.* (Beleznay Zsuzsanna, Nagy Eszter, Radó Judit, Horváth Helena, Cserhádi Endre, Mezei Györgyi) kiváló anyaga (A súlyos reakciót kiváltó méh- és darázscsípés rizikó faktorai gyermekkorban; Risk factors for severe systematic wasp and honeybee sting reaction in children) képviselte. *Farkas Henriette* professzor asszony még két társszerzőséget tudhat magáénak: az egyiket a HANO roham kezeléséről a közös európai munkacsoport által megjelentetett munkában (Treatment of hereditary angioedema attacks: A European registry of recombinant human C1 esterase inhibitor), a másikat a HANO roham megelőzéséről szóló poszterben (Long-term effectiveness of berotralstat (BCX7353)

for the prophylaxis of hereditary angioedema (HAE) attacks: Results from the APeX-S study). A munkacsoport szakmai színvonalára jellemző, hogy szinte minden évben tud munkát kivinni jelentős nemzetközi rendezvényre.

A rendezvény alatt pontoszták a résztvevők aktivitását (EAACI Digital Congress 2020 Activity Challenge), és az első helyezett (Lada Sosnovikova) támogatást nyert a jövő évi kongresszusra. Ezzel a hasznos játékkal próbálták minél interaktívabbá tenni a kongresszust: pontot ért az előadások követése, a kiállítói oldalak meglátogatása, a kapcsolatfelvétel, az előadásokhoz való hozzászólás. Jómagam a 79. helyre futottam be.

Talán az eddig leírtakból is látszik, hogy a digitalizálás nagy körültekintéssel készült, kreatív és egyedi volt. De konferenciákra azért mégiscsak a szakma miatt járunk, ezért nézzük, hogy e tekintetben mit nyújtott az EAACI első digitális rendezvénye. A választott mottó (Bridging innovations into allergy and asthma prevention) arra utalt, hogy a kutatások elefántcsonttoronyából kilépve, a megszerzett ismereteket most már képesek vagyunk közvetlenebb módon is felhasználni betegeink gyógyítására és az allergiás betegségek megelőzésére.

Az első „keynote” szimpózium a súlyos asztma témakörét tárgyalta. Előadást hallhattunk a mikrobiom szerepéről a gyermekkori asztma kialakulásában (*Benjamin Marsland, The airway microbiome in asthma development*); a légszennyezés génekre gyakorolt hatásáról,

valamint az antioxidánsok és a nanorészecskék szerepéről (*Kian Fan Chung, Exposomes and gene interaction in asthma*); a gyermekkori asztma felnőttkori betegségbe való átmenetéről és az immunterápia prevenciósi lehetőségeiről (*Patrick Holt, Trajectory of lung disease from childhood to adulthood*). Az EAACI korábbi elnöke, *Ioana Agache* a big data alkalmazási lehetőségeiről (*Big data and cluster analysis: a real life perspective*), jelenlegi elnöke, *Mark Jutel* pedig az EAACI biológiai terápiákra vonatkozó új szakmai irányelveit ismertette (*Launch of the Biological guidelines*).

A második napi „keynote” szimpózium az immunterápia lehetőségeit járta körbe mind az étel-, mind pedig a légúti allergének esetében. *George du Toit*, a földimogyoró-allergia megelőzésének kapcsán az elérhető toleranciáról tartott előadást (*Immunotherapy for food allergy: is tolerance too much of an expectation?*). Az ételallergiák esetén alkalmazott immunterápiás módszerekről *Wayne Shreffler* számolt be (*Mechanisms of oral, SLIT and other approaches of food immunotherapy*). *Mübeccel Akdis* a háziporátka-allergén immunterápia során kialakuló B sejt tolerancia mechanizmusát mutatta be (*B cell tolerance: an essential mechanism for allergen immunotherapy in house dust mite allergy*). *Mohamed Shamji* a szekció végén a számítógépes adatelemzésnek az új biomarkerek megtalálásában játszott szerepéről értekezett (*Artificial intelligence approach to understanding the mechanisms and biomarker discovery for allergen immunotherapy*).

A hétfői „keynote” szimpóziumon az immunológia különböző területeiről hallhattunk előadásokat. Szó esett a felkészített (trained) immunrendszer szerepéről, ami a BCG-oltás és a koronavírus-fertőzés kapcsán aktuálisabb mint valaha (*Alberto Mantovani, Trained innate immunity and regulation of inflammation by interleukin-1 related cytokines*), valamint az epithelialis diszfunkció pathogenetikai szerepéről az asztma kialakulásában (*Irene Heijink, Epithelial cell dysfunction, a major driver of asthma development*). *Clare Lloyd* az immunreguláció szerepéről beszélt a kora életkori asztma lehetséges megelőzésében (*Targeting immune pathways in early-life for asthma prevention*). *Isabelle Meyts* neutrofil diszfunkcióról tartott előadása a témában kevésbé jártasok számára is jól érthető volt (*Neutrophil dysfunction – beyond immune deficiency*).

Természetesen a plenáris szekciókon kívül mindenkinek vannak kedvenc előadói, akiket mindig nagy izgalommal vár. Számomra az egyik ilyen *Nikolaos Papadopoulos*, aki egy rövid, de igen élvezhető előadást tartott a gyermekkori asztma gondozása során felmerülő ki

nem mondott problémákról. Itt elsősorban a közös diagnózis szükségességét – mit értünk az ernyő diagnózis alatt – emelte ki egy európai felmérés, a PEARL vizsgálat kapcsán. Itt kiderült az is, hogy a klinikusok fejlődést leginkább a prevenció és az asztma lefolyásának előrejelzése terén várnak. *Adnan Custovic* minden asztmával foglalkozó kongresszus sztárja, saját intézetéből tartott igen szuggesztív előadást. Véleménye szerint, melyet rengeteg adattal támasztott alá, csakis a multidiszciplináris megközelítés, a mesterséges intelligencia módszereinek kihasználása hozhat jelentős előrelépést az allergiás folyamatok kialakulásának és lefolyásának pontos megértésében.

Kétségtelenül az egyik legizgalmasabb szimpózium a DBV Technologies szervezésében zajlott. Öt kiváló előadó (*Susanne Lau, Antonella Muraro, Graham Roberts, Lars Lange* és *Helen Brough*) vezetett be bennünket a földimogyoró-allergia rejtelseibe a szülői szorongástól, az ételösszetevők elégtelen jelölésének problémáján keresztül a *Viaskin* igen izgalmas klinikai vizsgálatáig. Ebben a vizsgálatban ép bőrön át bejuttatott 250 µg allergéndózisú epikután tapasszal próbáltak meg immuntoleranciát kialakítani 4-6 év feletti földimogyoró-allergiás gyermekeknél. A 2 évig tartó vizsgálatokban a kezdetben tolerált 200 mg-os földimogyo-

ró dózist 1 év után átlagban 1220 mg-ra, 2 év után 1768 mg-ra sikerült megemelni. Ráadásul mindezt igen kedvező mellékhatásprofilal. A földimogyoró-allergiás gyermekek számára jelentős életminőség javulást eredményezhet, ha a klinikai gyakorlatba is kikerül a módszer.

Ha végigkövetjük az utolsó 5 év allergológiai kongresszusait, jól látható, hogy a biológiai terápiák térhódítása mellett az allergén immunterápia, a precíziós diagnosztika és a személyre szabott terápia a legprogresszívebb területek.

A három nap természetesen nem volt elég az összes előadás meghallgatására, de szerencsére a részvételi díj 180 napos hozzáférést biztosít a portálhoz. Aki pedig nem tudott csatlakozni a konferenciához, az az EAACI honlapján különböző csomagokat vásárolhat, és letöltheti a szakmai anyagokat.

Összegzésképpen tehát, milyen volt a rendezvény? Mindenekelőtt költséghatékony, kevésbé fárasztó és nagyon inspiráló. Természetesen azért hiányzott a személyes részvétel, de ha választanom kellene az élő és az online változat között, én az utóbbit választanám. A kongresszus előtt megtalált és a nagy melegben igen jó szolgálatot tevő szalmakalapomat mindenestre félretettem 2021-re. Lehet, hogy London után Madrid is a kertembe költözik. ■

Dr. Papp Gábor